

А. В. Чукаєва<https://orcid.org/0000-0001-8251-5187>

кандидат юридичних наук,

старший викладач кафедри інформаційних технологій та кібербезпеки

навчально-наукового інституту №1

Національної академії внутрішніх справ

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ПРОМИСЛОВОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Актуальність статті полягає в тому, що у системі інтелектуальної власності провідну роль відіграють об'єкти промислової власності, які за сучасних ринкових відносин створюють значну частку активів підприємств найбільш розвинених економік. Забезпечення охорони прав на об'єкти промислової власності має важливе стимулююче значення для економічного та технологічного розвитку будь-якої країни. Вирішення проблем, які виникають у сфері адміністративно-правової охорони прав на об'єкти промислової власності, значною мірою пов'язане з дослідженням механізму правового забезпечення розвитку окресленої сфери, а також з пошуком напрямів його оптимізації та вдосконалення. Наголошено, що як явище організаційно-правового порядку механізм адміністративно-правової охорони прав на об'єкти промислової власності дозволяє не тільки комплексно розглядати всі аспекти забезпечення, а й виявляти з них суто правові, організаційні. Це досить суттєво, коли вирішують практичні питання вдосконалення гарантуючих процедур і порядку забезпечення, насамперед тих, де беруть участь державні органи. Значне поширення ця категорія отримала в контексті правоохоронної діяльності. У сфері адміністративно-правової охорони прав на об'єкти промислової власності як державне управління, так і державне регулювання становлять процес цілеспрямованого впливу на суспільні відносини у зазначеній сфері, що збігаються за своїм призначенням, метою та загальними функціями, але відрізняються кількістю та характером використовуваних засобів та методів, тобто ступенем імперативності впливу на суспільні відносини у цій сфері, зумовленими саме специфікою об'єктів промислової власності як керованого об'єкта. Визначено, що метою державного регулювання адміністративно-правової охорони прав на об'єкти промислової власності є суспільні відносини, пов'язані із забезпеченням охорони прав на об'єкти промислової власності. У процесі цілеспрямованого впорядковувального впливу держави на організацію та функціонування сфери промислової власності виникають різноманітні суспільні зв'язки, які потребують відповідного правового регулювання, здійснюваного суб'єктами регулювання за допомогою адміністративно-фінансових норм, перетворюючи їх таким чином на відповідні правовідносини, що найбільш рельєфно відображають специфіку методу адміністративно-правового регулювання у сфері охорони прав на об'єкти промислової власності.

Ключові слова: державне регулювання, адміністративно-правова охорона, суспільні відносини, держава, промислова власність.

Актуальність теми. У системі інтелектуальної власності провідну роль відіграють об'єкти промислової власності (далі – ОПВ), які за сучасних ринкових відносин створюють значну частку активів підприємств найбільш розвинених економік. Забезпечення охорони прав на об'єкти промислової власності має важливе стимулююче значення для економічного та технологічного розвитку будь-якої країни. Вирі-

шення проблем, які виникають у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, значною мірою пов'язане з дослідженням механізму правового забезпечення розвитку окресленої сфери, а також з пошуком напрямів його оптимізації та вдосконалення.

Стан дослідження. Загальні аспекти адміністративно-правової охорони та захисту прав на об'єкти промислової власності розробляли вчені

О. Б. Андрейцева, В. В. Галушко, М. К. Галянич, І. Г. Запорожець, В. А. Кучинський, О. М. Мельник, Н. О. Можаровська, О. О. Обущак, С. А. Обущак, В. Л. Петров, О. Д. Святоцький, О. Ш. Чомахашвілі, Р. Б. Шишка, Є. В. Юркова та ін.

Виклад основного матеріалу. «Механізм» (від грец. *mechane* – знаряддя, пристрій) це: пристрій, що передає чи перетворює рух між різними ланками машини, приладу; внутрішній устрій, система; послідовність етапів або процесів будь-яких явищ [1, с. 637]. З позиції теми дослідження нас цікавлять такі його значення, як система, устрій, послідовність етапів певних процесів.

В юриспруденції поняттям «механізм» послуговуються, розглядаючи правові проблеми, оскільки суб'єктивні права майже завжди забезпечуються певним порядком за прямого або опосередкованого впливу чинників правового й не правового характеру.

Кожен механізм – це високоорганізована система, а будь-яка система має свою структуру. Система характеризується єдністю елементів, які перебувають у певних зв'язках і відносинах між собою, окреслюють сутність об'єкта як ціле і відносно незалежне зовні явище. Але «механізм» і «система» не тотожні поняття. Так, система – це, насамперед, порядок, зумовлений правильним, планомірним розташуванням і взаємним зв'язком частин чого-небудь, форма організації, будова чого-небудь [2, с. 1320]. Тобто сутність поняття «система» у загально-теоретичному розумінні становлять її частини та різноманітні зв'язки між ними. Натомість поняття механізму нерозривно пов'язане з його функціональними проявами та призначенням. А отже система набуває ознак механізму, коли всі її елементи разом забезпечують постійне виконання нею певної функції.

Термін «механізм», слушно зауважував О. М. Литвинов, застосовується майже в усіх сферах життєдіяльності суспільства, але особливо – суспільних відносин, де, як правило, пов'язується зі здійсненням певного явища, процесу, реалізацією відносин [3, с. 88]. А от деякі науковці критично ставляться до використання цього терміна, вивчаючи дії права у суспільстві (див., зокрема, [4, с. 117–119]).

Утім, з нашого погляду, означений термін методологічно необхідний, коли розглядають соціальні процеси, що мають динамічний характер і знаходять свій прояв у функціонуванні системи взаємопов'язаних елементів. Саме тому для

дослідження процесу адміністративно-правової охорони прав на об'єкти промислової власності (далі – ОПВ) ми пропонуємо послуговуватися терміном «механізм адміністративно-правової охорони прав на ОПВ», що виступає органічною складовою механізму дії права в суспільстві. Категорія «механізм» дає можливість охопити весь процес використання прав, уявити весь процес в системно-динамічному вигляді.

Під механізмом слід розуміти устрій чогось, систему взаємопов'язаних між собою частин певного об'єкта. Коли йдеться про механізм адміністративної охорони прав на ОПВ, то слід усвідомлювати, яка система забезпечує таку охорону, з яких елементів вона складається, а також який взаємозв'язок існує між ланками та елементами зазначеної системи.

Як явище організаційно-правового порядку механізм адміністративно-правової охорони прав на ОПВ дозволяє не тільки комплексно розглядати всі аспекти забезпечення, а й виявляти з них суто правові, організаційні. Це досить суттєво, коли вирішують практичні питання вдосконалення гарантуючих процедур і порядку забезпечення, насамперед тих, де беруть участь державні органи. Значне поширення ця категорія отримала в контексті правоохоронної діяльності.

Так, убачається обґрунтованим визначення категорії «механізм адміністративно-правової охорони прав на ОПВ» в загальному розумінні як системи комплексно взаємопов'язаних і взаємодіючих передумов, засобів та чинників, за допомогою яких у процесі додержання законності створюються належні юридичні і фактичні можливості для повноцінної реалізації кожним прав на ОПВ.

Учені-юристи, розглядаючи механізм як явище, застосовують два підходи до визначення його суті: структурно-функціональний та структурно-організаційний. Структурно-функціональний дає змогу зосередити увагу не тільки на організаційній основі будови об'єкта, а й на його динаміці, реальному функціонуванні. Структурно-організаційний – характеризувати механізм як сукупність певних елементів, що створюють організаційну основу певних явищ або процесів.

Важливими для висвітлення механізму забезпечення адміністративно-правової охорони прав на ОПВ є положення адміністративно-правового регулювання у сфері охорони промислової власності, які нами досліджуватимуться за допомогою методів аналізу і синтезу із загальною юридичних положень теорії права.

На певному етапі розвитку юридичної науки під механізмом правового регулювання розуміли сукупність засобів, що входять до системи механізму регулювання [5, с. 28]. Пізніше С. С. Алексєєв обґрунтував, що сукупність засобів, якими забезпечується вплив на суспільні відносини, є механізмом правового регулювання [6].

Механізмом правового регулювання суспільних відносин І. П. Голосніченко, М. Ф. Стахурський і Н. І. Золотарьова назвали сукупність адміністративно-правових засобів, якими впливають на відносини, що виникають у процесі здійснення виконавчої влади [7, с. 54].

Т. О. Коломоєць і П. С. Лютиков механізмом адміністративно-правового регулювання вважають сукупність засобів, за допомогою яких здійснюється правове регулювання суспільних відносин у сфері адміністративного права [8, с. 13].

Між вченими-юристами точиться жвава дискусія щодо співвідношення термінів «адміністративно-правове управління» та «адміністративно-правове регулювання». Не вдаючись до глибокого аналізу, у межах нашого дослідження зазначимо наступне. На нашу думку, правове регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ є обов'язковою умовою ефективного управління, що залежить від норм права, чим забезпечує однаковість розуміння і застосування правових норм як суб'єктом, так і об'єктом управління. Діяльність суб'єктів правового регулювання та здійснення певних повноважень з використанням методів державного управління і державного регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, що створює в свою чергу умови для діяльності як суб'єктів прав на ОПВ, так і об'єктів у бажаному для держави напрямі, яким відбуватиметься розвиток системи управління в цілому. А отже державне регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ являє собою цілеспрямовану організуючу діяльність органів державної влади, що реалізується за допомогою специфічних притаманних лише їй організаційно-правових методів, які держава застосовує у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ.

У сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ як державне управління, так і державне регулювання становлять процес цілеспрямованого впливу на суспільні відносини у зазначеній сфері, що збігаються за своїм призначенням, метою та загальними функці-

ями, але відрізняються кількістю та характером використовуваних засобів та методів, тобто ступенем імперативності впливу на суспільні відносини у цій сфері, зумовленими саме специфікою ОПВ як керованого об'єкта.

Окреслене засвідчує виправданість розгляду державного регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ як одного з елементів адміністративно-правового впливу, оскільки воно завжди має правову форму. Правове регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ є специфічним впливом, що справляється правом як особливим нормативним інституційним регулятором. Залежно від галузевої належності норм, за допомогою яких воно здійснюється, окреслюються його види. Серед таких – адміністративно-правове регулювання, у тому числі у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ.

Адміністративно-правове регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, будучи різновидом державного регулювання, являє собою механізм імперативно-нормативного упорядкування організації та діяльності суб'єктів управління та формування стійкого правового порядку їх функціонування. Основним призначенням та проявами регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ є тривалість циклу послідовних дій, спонукання суб'єктів забезпечення охорони прав на ОПВ діяти самостійно, застосовувати свої права та виконувати обов'язки у межах встановлених завдань. Зрозуміло, що державно-управлінська діяльність перебуває під прямим впливом процесів, які відбуваються у суспільстві, і насамперед у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, що неминує позначається на змісті адміністративного права та характері адміністративно-правового регулювання.

Отже, правове регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права на суспільні відносини у сфері промислової власності з метою охорони за допомогою адміністративно-правових засобів прав і законних інтересів власників ОПВ.

Важливим для розкриття механізму адміністративно-правового регулювання охорони прав на ОПВ є визначення та окреслення його структурних елементів.

Структуру механізму адміністративно-правового регулювання, вважають І. П. Голосніченко,

М. Ф. Стахурський і Н. І. Золотарьова, становлять: норми адміністративного права; адміністративно-правові відносини; акти тлумачення норм адміністративного права; акти реалізації адміністративно-правових норм і відносин [7, с. 54].

У механізмі адміністративно-правового регулювання Т. О. Коломоець і П. С. Лютіков виокремлюють такі складові:

- органічні (норми права, акти реалізації норм права, правові відносини);

- функціональні (юридичний факт, правова свідомість, законність, акти тлумачення норм права, акти застосування норм права, стадії механізму адміністративно-правового регулювання) [8, с. 47].

Суттєве значення для усвідомлення адміністративно-правового регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ має його предмет. Під останнім розуміють різні суспільні відносини, які об'єктивно за своєю природою можуть піддаватися нормативно-організаційному впливу. Тобто предмет правового регулювання (предмет права) будь-якої правової галузі становлять правові відносини, що регулюються цією галуззю. Предметом правового регулювання можуть бути найрізноманітніші суспільні відносини, у тому числі й пов'язані з адміністративно-правовою охороною прав на ОПВ.

Предметом адміністративно-правового регулювання адміністративно-правової охорони прав на ОПВ є сукупність правових відносин, що складаються у сфері управління промисловою власністю. Провідна роль у цій системі належить державному управлінню, а значить і державно-управлінським відносинам.

В. Б. Авер'янов визначає адміністративно-правові відносини як врегульовані нормами адміністративного права суспільні відносини, в яких їх сторони (суб'єкти) взаємопов'язані й взаємодіють шляхом здійснення суб'єктивних прав і обов'язків, встановлених і гарантованих відповідними адміністративно-правовими нормами [9, с. 172].

Під адміністративно-правовими відносинами В. В. Богущький розуміє суспільні відносини у сфері державного управління, учасники якого виступають носіями норм і обов'язків, урегульованих нормами адміністративного права [10, с. 57].

На думку О. І. Остапенка, З. Р. Кісіль, М. В. Комарова, Р. В. Кісіль, адміністративно-правовими є врегульовані нормами адміністративного права суспільні відносини, які сформува-лися у сфері державного управління [11, с. 25].

В. К. Колпаков адміністративно-правові відносини називає врегульованими нормами адміністративного права суспільні відносини, в яких сторони (суб'єкти) взаємопов'язані і взаємодіють, здійснюючи суб'єктивні права і обов'язки, встановлені і гарантовані відповідними адміністративно-правовими нормами [12, с. 31].

Отже, відносини, що становлять мету адміністративно-правового регулювання охорони прав на ОПВ можна визначити як стійкі правові зв'язки між суб'єктами й об'єктами регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, що виникають у результаті дії адміністративно-правових норм у цій галузі.

Оскільки адміністративно-правові відносини у сфері охорони прав на ОПВ є різновидом правових загалом, то вони мають усі ознаки, притаманні будь-яким правовим відносинам. Водночас такі відносини мають певні особливості, зумовлені, насамперед, специфікою виконавчої і розпорядчої діяльності у промисловій сфері, оскільки:

- обов'язки і права сторін в адміністративно-правових відносинах у сфері охорони прав на ОПВ завжди пов'язані з практичним вчиненням певних дій саме у сфері державної охорони прав на ОПВ (наприклад, реєстрація ОПВ, видача охоронного документа на ОПВ та ін.);

- умовою виникнення адміністративно-правових відносин у сфері охорони прав на ОПВ, у яких відображаються і реалізуються інтереси держави, є обов'язкова участь у них сторони (обов'язкового суб'єкта), наділеної юридично-владними повноваженнями;

- адміністративно-правові відносини у сфері охорони прав на ОПВ можуть виникати: з ініціативи будь-якої зі сторін (органу виконавчої влади, громадянина) (наприклад, заява громадянина на видачу патенту на винахід); усупереч волі або бажанню іншої сторони);

- можливі спори між сторонами адміністративно-правових відносин у сфері охорони прав на ОПВ зазвичай вирішуються в адміністративному порядку;

- порушення прав на ОПВ однією зі сторін адміністративно-правових відносин тягне за собою адміністративну відповідальність.

Отже, адміністративно-правовим регулюванням охорони прав на ОПВ охоплюються відносини, які:

- відображають індивідуальні потреби власників прав на ОПВ (осіб, які здійснюють їх управління), усіх осіб, які можуть постраждати від втілення у життя неякісного ОПВ, та загальні інтереси держави;

– реалізують взаємні інтереси всіх учасників адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, кожний з яких має йти на певний утиск своїх інтересів задля задоволення інтересів іншого;

– потребують дотримання відповідних установлених державою адміністративно-правових норм.

З окресленого можна зробити висновок, що метою державного регулювання адміністративно-правової охорони прав на ОПВ є суспільні відносини, пов'язані із забезпеченням охорони прав на ОПВ. У процесі цілеспрямованого впорядковувального впливу держави на організацію та функціонування сфери промислової власності виникають різноманітні суспільні зв'язки, які потребують відповідного правового регулювання, здійснюваного суб'єктами регулювання за допомогою адміністративно-фінансових норм, перетворюючи їх таким чином на відповідні правовідносини, що найбільш рельєфно відображають специфіку методу адміністративно-правового регулювання у сфері охорони прав на ОПВ.

Відповідно завданнями адміністративно-правового регулювання охорони прав на ОПВ є: створення необхідного підґрунтя для розвитку, стимулювання, покращання стану розвитку промислової власності в Україні, вдосконалюючи чинне законодавство; формування ефективної системи суб'єктів та заходів адміністративно-правового регулювання охорони прав на ОПВ; забезпечення ефективних заходів запобігання порушенням прав на ОПВ; провадження дієвої системи захисту прав на ОПВ та ін.

Адміністративне правовідношення завжди виникає на основі адміністративно-правової норми. Д. М. Бахрах адміністративно-правовими нормами назвав встановлені або санкціоновані державою правила, що регулюють відносини у сфері державного та муніципального управління, реалізація яких у разі невиконання забезпечується державним примусом [13, с. 10]. Н. Б. Писаренко – встановлені, ратифіковані або санкціоновані державою, забезпечені за необхідності її примусовою силою, загальнообов'язкові, формально визначені правила поведінки, які покладають на учасників суспільних відносин, що становлять предмет адміністративного права, обов'язки і надають їм права [10, с. 49]. В. В. Богущкий – правилом поведінки, встановленим державою з метою врегулювання суспільних відносин у сфері державного управління. Норми адміністративного права, на його думку, визначають межі належ-

ної, допустимої або рекомендованої поведінки людей, діяльності органів виконавчої влади та їх посадових осіб, а також підприємств, установ, організацій і трудових колективів у сфері виконавчої влади [14, с. 14].

Найбільш повним, з нашого погляду, є визначення Н. В. Александрової, яка адміністративно-правовими нормами вважає встановлені, санкціоновані або ратифіковані державою, формально визначені, юридично обов'язкові, охоронювані засобами державного примусу правила поведінки учасників суспільних відносин у сфері реалізації виконавчої влади та управлінської діяльності державних органів і органів місцевого самоврядування, які забезпечують умови реалізації цими учасниками своїх прав та виконання покладених на них обов'язків [9, с. 108].

Отже, з окресленого випливає, що під адміністративно-правовою нормою у сфері охорони прав на ОПВ слід розуміти загальнообов'язкове, формально визначене правило поведінки, встановлене або санкціоноване державою в особі її компетентних органів (посадових осіб) і призначене для організації і регулювання суспільних відносин у сфері охорони прав на ОПВ, реалізація яких забезпечується державним примусом.

На правові (юридичні) норми у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ покладаються завдання з визначення:

– порядку формування мети та завдань управління охороною прав на ОПВ;

– функцій органів державного регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, виходячи з мети та завдань управління;

– компетенції органів державного регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ;

– організаційно-правових форм та методів діяльності органів державного регулювання у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ;

– структури та характеру відносин між цими органами і структурними ланками всередині них;

– мети і основних напрямів, а також організаційних основ функціонування об'єктів організаційно-управлінського впливу держави у сфері адміністративно-правової охорони прав на ОПВ.

Організація функціонування системи адміністративно-правової охорони прав на ОПВ в Україні характеризується: відсутністю належної координації у діяльності органів державної охорони прав на ОПВ; недостатньою ефектив-

ністю структур, які забезпечують захист прав на ОПВ; недосконалістю сучасних технологій управління і технічного забезпечення у системі відомств, які опікуються питаннями захисту прав на ОПВ, насамперед щодо належного інформаційного забезпечення у цій сфері; нерозвиненістю системи надання послуг у сфері промислової власності, що пов'язано із загальним станом інфраструктури цієї діяльності, передусім у регіонах.

Отже, на часі – удосконалення наявної системи адміністративно-правової охорони прав на ОПВ, приведення її параметрів у відповідність до поточних та перспективних вимог ринкового середовища. Обґрунтування основних напрямів формування сучасної державної системи охорони прав на ОПВ зумовлено низкою чинників, серед яких найважливішими є: головна мета (цілі) проведення заходів щодо формування ефективної системи управління та охорони ОПВ в Україні; відповідність концептуальних засад розвитку державної системи охорони прав на ОПВ до технологічного процесу формування ОПВ та введення його у господарський обіг; удосконалення організаційних, економічних та нормативно-правових засад у системі охорони ОПВ, створення конструктивних механізмів взаємовідносин між власниками прав, особами, зацікавленими у використанні прав промислової власності, та посередниками у процесі набуття науково-технічною продукцією ринкової вартості.

Список використаної літератури:

1. Солощук М., Капінос М., Лерантович Е. Право промислової власності (тема 5). *Інтелект. власність*. 2008. № 6. С. 52–59.
2. Ортинська М. Ю. Промисловий зразок як об'єкт інтелектуальної власності. URL: <http://pravotoday.in.ua/ua/press-centre/publications/pub-381>
3. Матузов Н. И. Правовая система и личность. Саратов, 1987. 224 с.
4. Коцан І. Д. Міліція Харківщини у 1917–1930 рр. : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Х., 2003. 203 с.
5. Александров Н. Г. Право и законность в период развернутого строительства коммунизма. М. : Юрид. лит., 1961. 271 с.
6. Алексеев С. С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве. М. : Юрид. лит., 1966. 187 с.
7. Голосніченко І. П., Стахурський М. Ф., Золотарьова Н. І. Адміністративне право України: основні поняття; за заг. ред. І. П. Голосніченка. К. : ГАН, 2005. 232 с.
8. Адміністративне право України : підручник / за заг. ред. Т. О. Коломoeць. К. : Істина, 2010. 480 с.
9. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник у 2 т. – Т. 1. Загальна частина / ред. кол.: В. Б. Авер'янов (голова). К. : Юрид. думка, 2007. 592 с.
10. Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Богущкий В. В. та ін. Адміністративне право : підручник. Х. : Право, 2010. 624 с.
11. Остапенко О. І., Кісіль З. Р., Комаров М. В., Кісіль Р.-В. В. Адміністративне право : навч. посіб. 2-ге вид. К. : Алерта, 2009. 536 с.
12. Колпаков В. К. Кузьменко О. В. Адміністративне право України : підручник. К. : Юрінком Інтер, 2003. 544 с.
13. Бахрах Д. Н. Административное право : учебник. М. : Изд-во БЕК, 1997. 356 с.
14. Богущкий В. В. Административное право Украины как отрасль права : конспект лекций. Х., 1996. 325 с.

Chukaieva A. V. Theoretical principles of studying the mechanism of administrative law protection of industrial property rights in Ukraine

The relevance of the article lies in the fact that in the system of intellectual property, the leading role is played by objects of industrial property, which under modern market conditions create a significant share of the assets of enterprises in the most developed economies. Ensuring the protection of rights to objects of industrial property has an important stimulating value for the economic and technological development of any country. Solving the problems that arise in the field of administrative and legal protection of rights to industrial property objects is largely related to the study of the mechanism of legal support for the development of the defined area, as well as to the search for directions for its optimization and improvement. It is emphasized that as a phenomenon of organizational and legal order, the mechanism of administrative and legal protection of rights to objects of industrial property allows not only to comprehensively consider all aspects of security, but also to identify purely legal and organizational aspects from them. This is quite significant when solving practical issues of improving guarantee procedures and the order of provision, primarily those involving state bodies. This category has gained considerable popularity in the context of law enforcement activities. In the field of administrative and legal protection of rights to industrial property objects, both state management and state regulation constitute a process of purposeful influence on social relations in the specified sphere, which coincide in their purpose, purpose and general functions, but differ

in the number and nature of the means used and methods, that is, by the degree of imperativeness of influence on social relations in this sphere, determined precisely by the specificity of objects of industrial property as a managed object. It was determined that the purpose of state regulation of administrative-legal protection of rights to industrial property is social relations related to the protection of rights to industrial property. In the process of purposeful regulatory influence of the state on the organization and functioning of the sphere of industrial property, a variety of social relations arise that require appropriate legal regulation, carried out by the subjects of regulation with the help of administrative and financial norms, thus transforming them into appropriate legal relations that most clearly reflect specifics of the method of administrative and legal regulation in the sphere of protection of rights to industrial property objects.

Key words: *state regulation, administrative and legal protection, public relations, state, industrial property.*